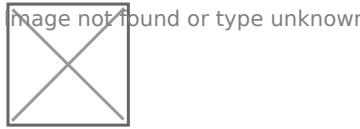

Η Μεθέορτη Θεία Λείτουργία του Μητροπολίτη Χρυσοστόμου στην Μονή του Ταξιάρχου Μιχαήλ του Ρουκουνιώτου Σύμης

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Σύμης, Τήλου, Χάλκης και Καστελλορίζου](#)

Ο Σεβ. [Μητροπολίτης Σύμης](#), Τήλου, Χάλκης και Καστελλορίζου κ. Χρυσόστομος χοροστάτησε στον Όρθρο, τέλεσε την Θεία Λειτουργία και κήρυξε τον θείο λόγο στην Ιερά Σταυροπηγιακή Μονή του Ταξιάρχου Μιχαήλ του Ρουκουνιώτου Σύμης, σήμερα Κυριακή 10 Νοεμβρίου, μεθεορτίως της Πανηγύρεως των Ταξιαρχών, σύμφωνα με το ανακοινωθέν πρόγραμμά του.

Συλλειτουργήσε ο Ιεροεπιστάτης αυτής και Γεν. Αρχιερατικός Επίτροπος Πρωτοπρ. π. Στέφανος Μακρής, ενώ το αναλόγιο της Ι. Μονής διακόνησαν μελιρρύτως οι καλλικέλαδοι Ιεροψάλτες κ. Δημοσθένης Γιανναράς, κ. Ελευθέριος Ξηράκης και κ. Γεώργιος Κατρακάζας. Εκκλησιάστηκαν πολυάριθμοι **προσκυνητές**, μετά των οποίων ο Δήμαρχος Σύμης κ. Ελευθέριος Παπακαλοδούκας, ο Στρατιωτικός Διοικητής Δ.Α.Ν. Σύμης, Συνταγματάρχης κ. Γεώργιος Ζιώγας και ο Διοικητής του 549 Τ.Ε. Σύμης, Αντισυνταγματάρχης κ. Στυλιανός Φωκάς, μετά στρατιωτικής Αντιπροσωπείας.

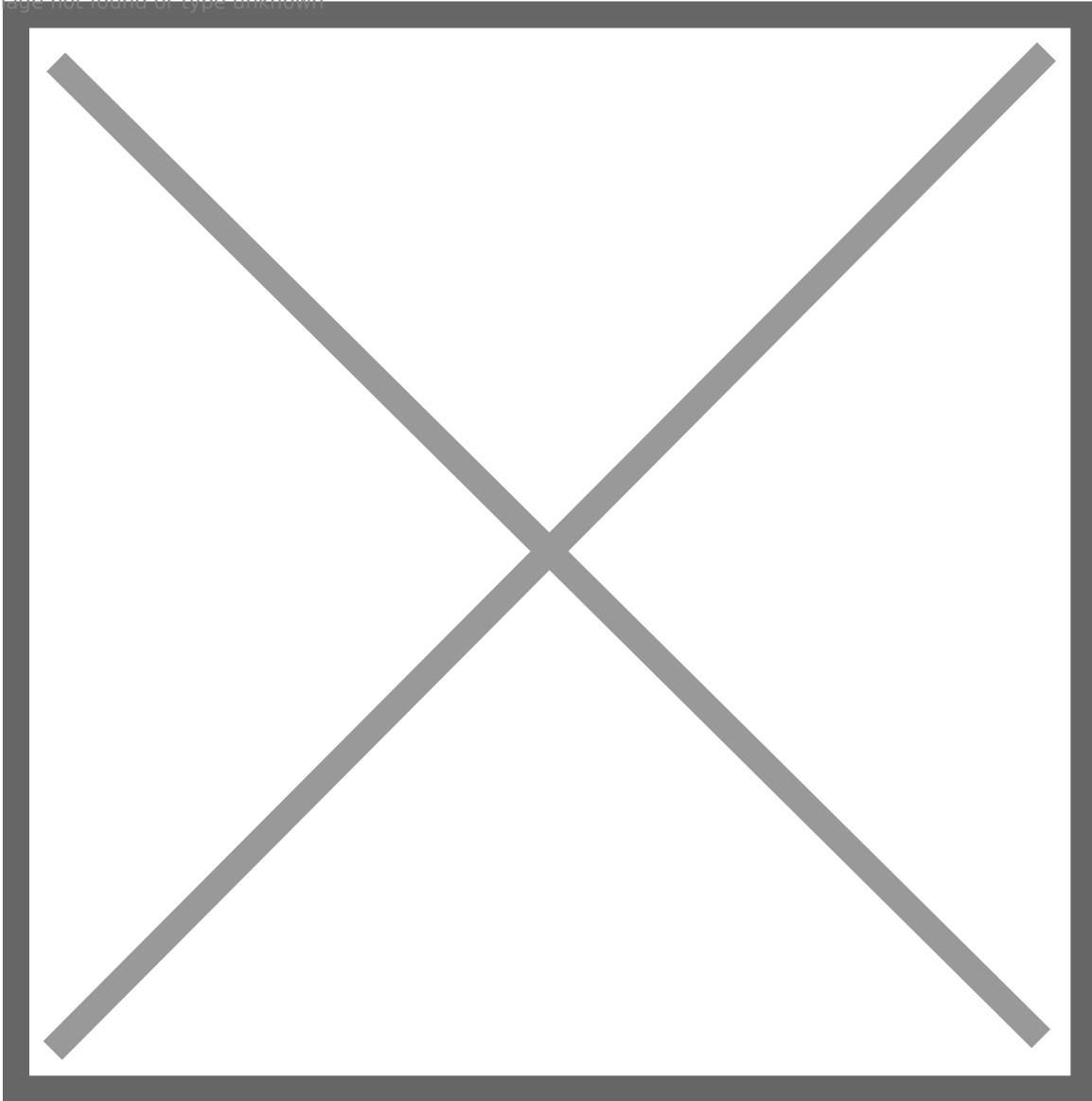
Image not found or type unknown

Ο Σεβασμιώτατος ανεφέρθη στο ευαγγελικό ανάγνωσμα της σημερινής **Κυριακής Η΄ Λουκά**, της επονομαζομένης του Καλού Σαμαρείτου, ο Οποίος σύμφωνα με την Πατερική ερμηνεία είναι ο ίδιος ο Χριστός, που κατέρχεται από την άνω Ιερουσαλήμ, διότι ευδόκησε «ουκ εκ Σαμαρείας, αλλ’ εκ Μαρίας σαρκωθήναι». Έρχεται στην Ιεριχώ, που συμβολίζει την γη του πόνου και των δακρύων, όπου ευρίσκεται ημιθανής ο άνθρωπος, «δεινώς πληγωθείς» από τους νοητούς ληστές-δαίμονες, που έχουν συλήσει τον νού του και έχει χάσει πλέον την δυνατότητα να σκέπτεται και να βαδίζει ορθά. Κείται «γυμνός αρετών εν τη του βίου οδώ». Ολόκληρος, ψυχή και σώμα, είναι μία μεγάλη πληγή, κατά την υμνολογία, το «Μέγα τραύμα ο άνθρωπος». Δεν μπορεί να τον βοηθήσει, «διά το ανίατον», ούτε ο ιερέυς ούτε ο λευίτης. Ούτε άνθρωπος ούτε άγγελος. Μόνο ο Θεός γίνεται αυτεπάγγελτος βοηθός του, χρησιμοποιώντας δυό μόνο, αλλά αναγκαιότατα πράγματα για τη θεραπεία του: «Έλαιον και οίνον». Το πρώτο υποδηλώνει την

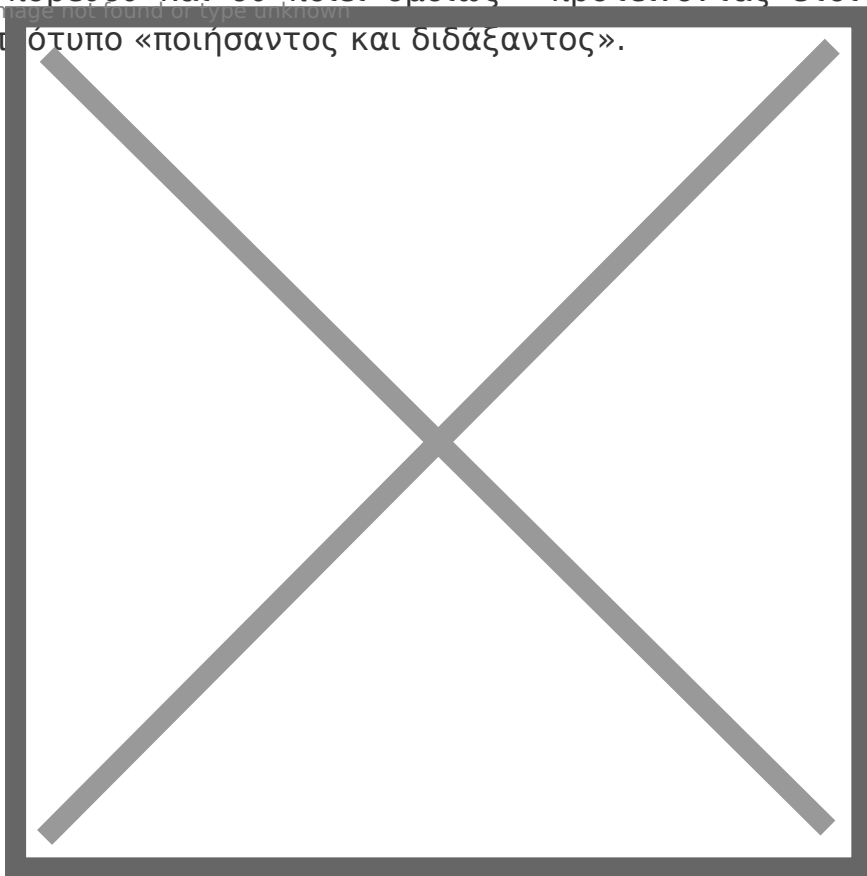
αγάπη, την απέραντη ευσπλαχνία που έφερε τον Θεό από τον ουρανό στη γη. Το δεύτερο συμβολίζει το ζωοποιό και πανάχραντο αίμα του, που από τον Σταυρό έρρευσε και μεταγγίζει έκτοτε στην καρδιά του πληγωμένου από την αμαρτία ανθρώπου ζωή και αφθαρσία.

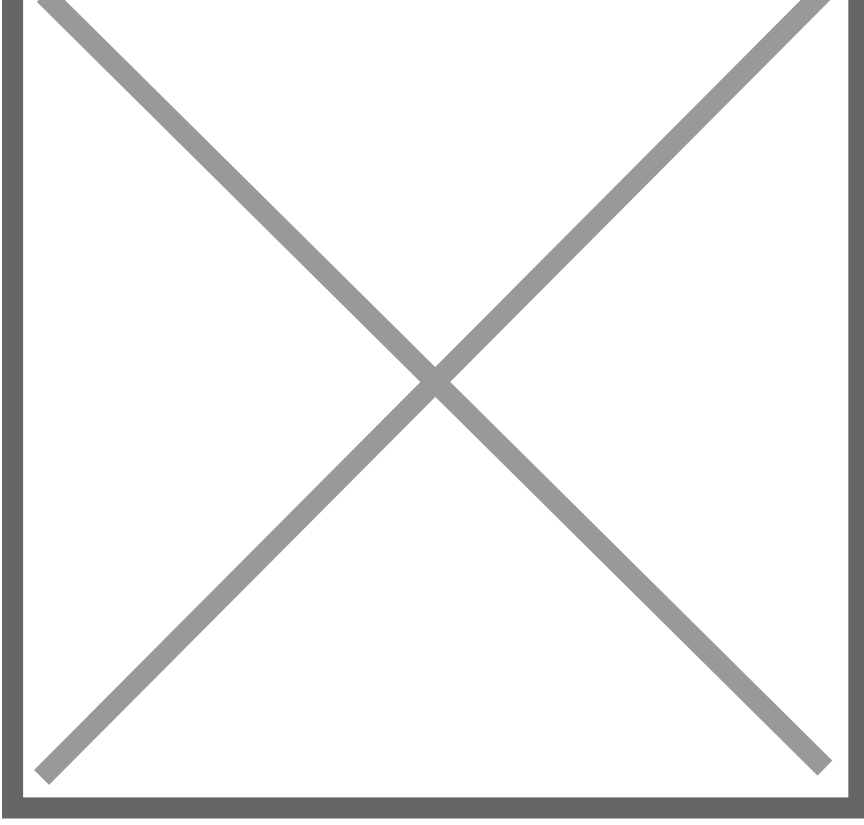
Image not found or type unknown

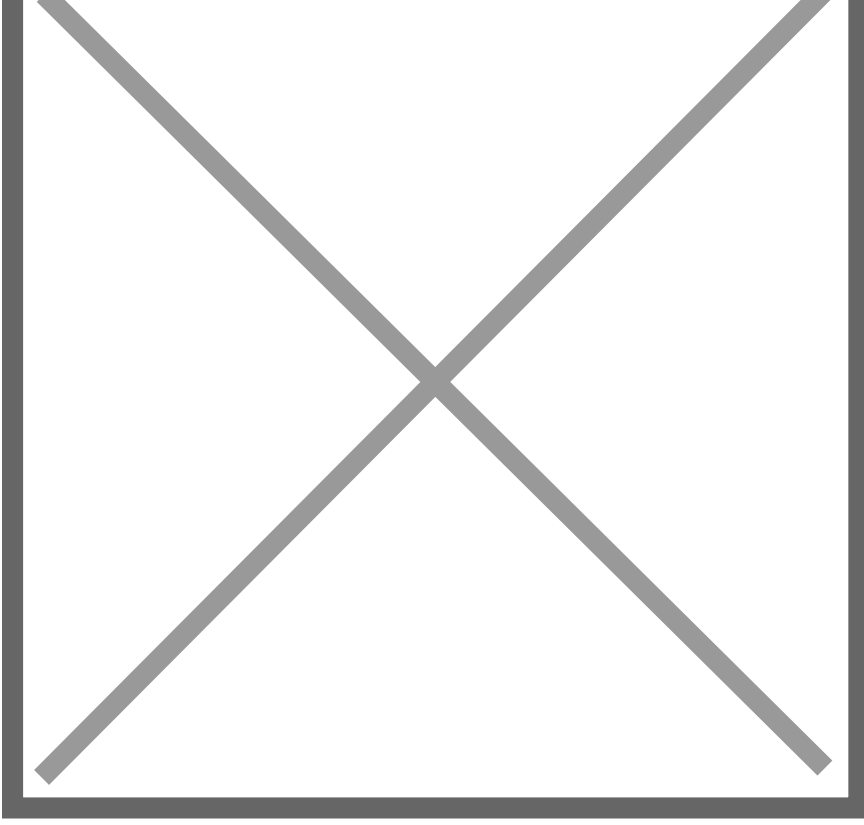
Τέλος η συγκεκριμένη παραβολή περιγράφει ανάγλυφα όλο το σχέδιο της θείας οικονομίας, την περιπέτεια του πεπτωκότος ανθρώπου και την σωτηρία που του εξασφάλισε η ενανθρώπιση του Υιού και Λόγου του Θεού. Με την λυτρωτική Θυσία και την Ανάστασή Του ελευθέρωσε την ανθρωπότητα από την σατανική κυριαρχία, κατέλυσε τα έργα του διαβόλου και ανέθεσε το απολυτρωτικό έργο στην Έκκλησία του, η οποία και το συνεχίζει. Η Έκκλησία είναι το μεγάλο πανδοχείο της αγάπης του Θεανθρώπου. Οι ποιμένες και διδάσκαλοί της ως πανδοχείς επιμελούνται την θεραπεία και καλλιέργεια των ψυχών. Για το έργο τους θα αμειφθούν πλουσιοπάροχα από τον Κύριο κατά την Δευτέρα Παρουσία του.

Κατακλείοντας την παραβολή ο Ίησούς Χριστός, ο καλός Σαμαρείτης που εξέφρασε την αγάπη Του ως ο ιδεώδης πλησίον του πεσμένου ανθρώπου, προτρέπει «πορεύου και συ ποίει ομοίως»· προτείνοντας έτσι τον ίδιο τον εαυτό Του ως πρότυπο «ποιήσαντος και διδάξαντος».

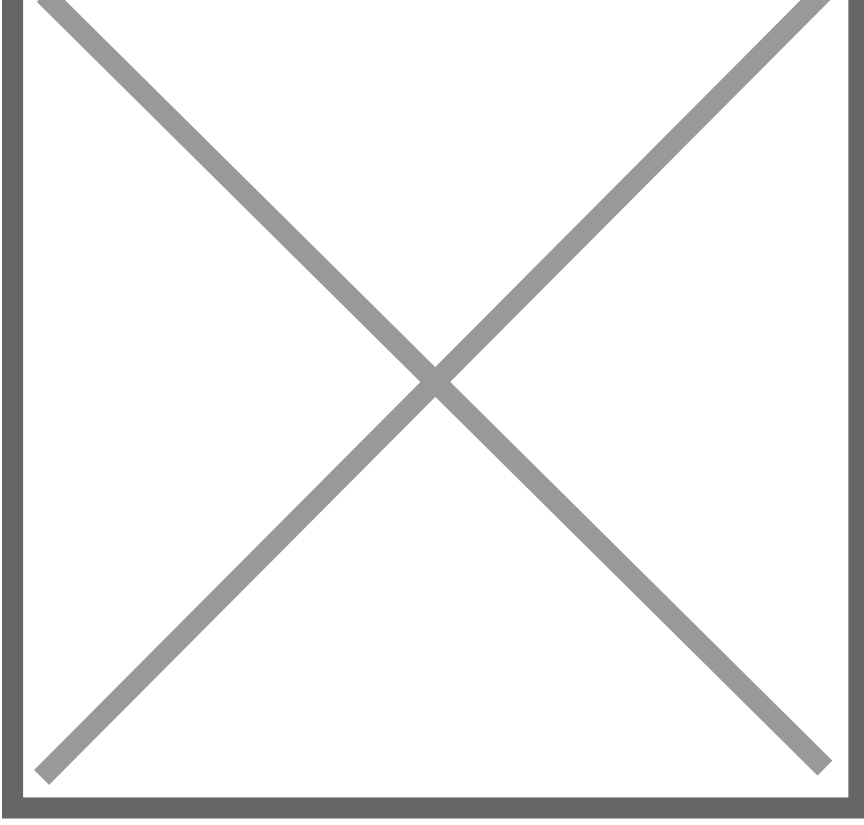

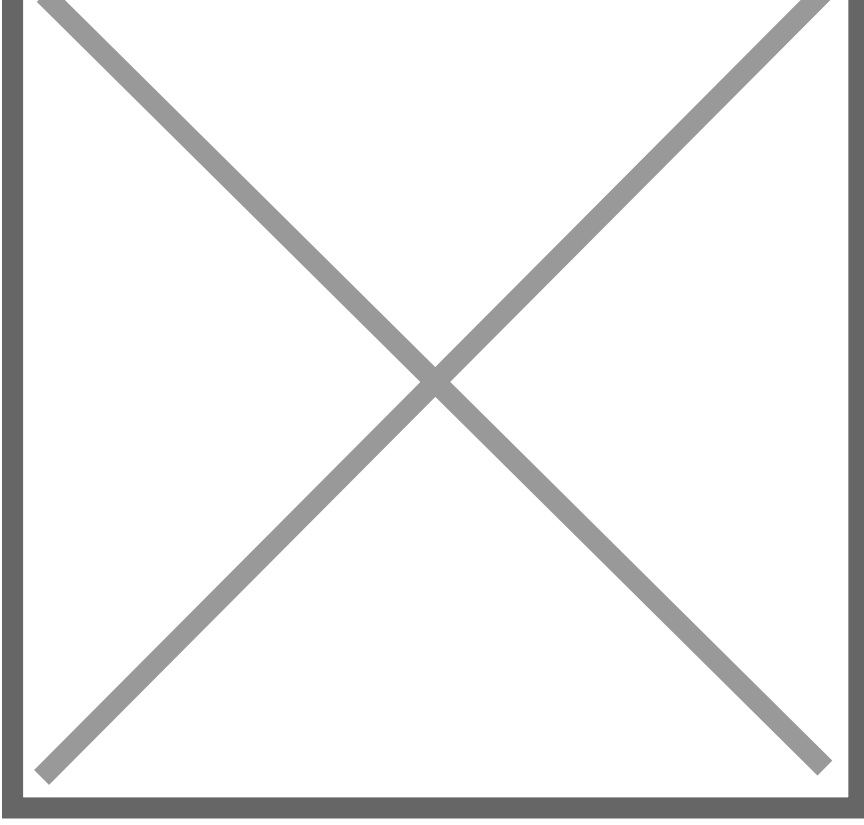

Image not found or type unknown

